

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir

judecători: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Dilion Dorina în numele inculpatului Focov Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2018, în cauza penală privind-l pe

Focov Alexandr xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 07.10.2014 - 22.04.2016;

instanța de apel: 22.06.2016 - 31.10.2016;

instanța de recurs: 19.07.2017 - 17.10.2017;

instanța de apel: 21.11.2017 - 07.03.2018;

instanța de recurs: 12.04.2019 - 28.11.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2016, Focov Alexandr a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 mai 2016, a fost corectată eroarea din sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2016 prin care Focov Alexandr a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, și anume, în loc de sintagma „*data nașterii acestuia 07.12.1972*” s-a indicat „*data nașterii 27.12.1972*”.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, inculpatul, Focov Alexandr este învinuit de faptul că la 04 septembrie 2014, aproximativ la ora 14:20 min., aflându-se în Penitenciarul nr. 9, Pruncul, mun. Chișinău, unde își execută pedeapsa cu închisoare cu regim de tip închis, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor narcotice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și anume că păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarelor este interzisă, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a păstrat la sine un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm în care se afla substanță solidă în formă de praf de culoare cafenie, până când, a fost depistat și ridicat de colaboratorii penitenciarului în urma percheziției efectuate asupra sa.

Conform raportului de expertiză nr.7137 din 22.09.2014, substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie, depistată la condamnatul, Focov Alexandr, și ridicată la 04.09.2014, în rezultatul percheziției corporale și a lucrurilor personale ale acestuia, reprezintă substanță narcotică - heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame și care, conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, constituie proporții mari.

Acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 217 alin.(3) lit. e) Cod penal, adică - păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarelor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către procuror, prin care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Focov Alexandr să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) din Codul penal și a-i fi numită o pedeapsă sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de ocupa funcții și exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, psihotrope, precursori precum și altor preparate medicamentoase pe o perioadă de 5 ani. Totodată a solicitat, de a adăuga lui Focov Alexandr, în întregime, la pedeapsa aplicată prin sentința dată, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Edineț din 19 aprilie 2013, de 2 ani 7 luni și 20 zile, și a-i stabili pedeapsă definitivă de 6 ani 7 luni și 21 zile, cu executare a pedepsei în penitenciar de tip închis cu privarea de dreptul de ocupa funcții și exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, psihotrope, precursori precum și altor preparate medicamentoase pe o perioadă de 5 ani.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că, sentința este ilegală, or instanța de fond eronat a apreciat probele înaintate de către acuzare, iar vinovăția lui Focov Alexandr a fost dovedită pe deplin.

Totodată, procurorul a menționat că, argumentul instanței precum că nu este clar ce culoare avea praful ridicat de la Focov Alexandr, este unul neîntemeiat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către procuror ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, a fost corectată eroarea comisă în partea introductivă a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2016, și anume, în loc de 31 noiembrie 2016, corect e 31 octombrie 2016.

5. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, prin care nu s-au constatat temeiuri de casare a sentinței.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului, Focov Alexandr, de comiterea infracțiunii incriminate și anume a art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal după indicii, „Păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul Penitenciarelor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare”, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, inculpatul Focov Alexandr, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond a declarat că vina în comiterea infracțiunii imputate nu o recunoaște mai mult i-a fost înscenată această faptă din motivul că era certat cu șeful secției regim al penitenciarului 16.

Procurorul a indicat în ședința instanței de apel că, vina inculpatului Focov Alexandr, a fost demonstrată prin următoarele probe, declarațiile martorii Mîrzac Serghei, Zghibarță Andrei, raportul întocmit de șeful PP or. Vatra a IP Buiucani, Viorel Graur (f.d. 4); scrisoarea Penitenciarului nr. 9 prin care în adresa IP Buiucani f.d. 5); proces-verbal de percheziție din 04.09.2014 (f.d. 10); raportul întocmit de S. Mîrza în care indică că în timpul efectuării (f.d. 12); raportul de constatare tehnico-științifică nr.7137 din 22.09.2014 (f.d. 16-17); proces-verbal de ridicare a înregistrărilor video din 26.09.2014 (f.d. 26).

Astfel, instanța de apel a menționat că, vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Mai mult, instanța de apel a menționat că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Instanța de apel a conchis că, la materialele dosarului nu sunt probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul Penitenciarelor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare. În acest context, a indicat că martorii, Mîrzac Sergiu și Zghibartă Andrei, pe parcursul examinării prezentei cauze penale au dat declarații contradictorii care nu coroborează între ele, or, din declarațiile participanților la proces date în instanța de apel, în primă instanță și la faza urmăririi penale cât și din materialele cauzei s-a stabilit că martorii, Mîrzac Sergiu și Zghibartă Alexandru, audiați în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel au declarat că „*praful ridicat de la inculpatul, Focov Alexandr, era de culoare albă-gălbuie și respectiv albă-cafenie închis*” iar în primă instanță au declarat că „*praful ridicat de la inculpat era de culoare albă-cafenie*”, ceea ce se contrazice prin rapoartele sale întocmite la momentul efectuării percheziției corporale, precum și prin procesul verbal de percheziție (control, cercetare și ridicare) și semnat de martori- colaboratori ai Penitenciarului.

Mai mult, referitor la înregistrarea video a acțiunii de percheziționare a inculpatului Focov Alexandr, în cadrul Penitenciarului nr.9 Pruncul în procesul transferului dintr-o instituție penitenciară în alta, inculpatul Focov Alexandr, pe parcursul întregului proces penal a declarat că deși în încăperea unde avea loc acțiunile de percheziție erau instalate camere video, verificarea sa s-a efectuat cu înregistrarea video a acesteia cu o camera manual de către unul din angajații penitenciarului.

De asemenea, se atestă o neconcordanță între declarațiile martorilor, Mîrzac Sergiu și Zghibartă Alexandru, or în timp ce Mîrzac Sergiu a afirmat în prima instanță și în instanța de apel că încăperea în cauză din cadrul penitenciarului erau instalate camere video, însă nu cunoaște dacă funcționau, martorul, Zghibartă Alexandru, a indicat în prima instanță că percheziția lui Focov Alexandr a fost înregistrată cu o camera manuală, deoarece în acel compartiment nu erau instalate camere video, iar în instanța de apel deja a indicat că în cameră erau instalate camere video, însă în plus, au efectuat filmarea și cu camera de serviciu.

Astfel, dat fiind aceste neconcordanțe între declarațiile martorilor, Mîrzac Serghei și Zghibartă Alexandru, prezente pe parcursul întregului proces penal, instanța de apel a indicat că acestea nu pot sta la emiterea unei sentințe de condamnare.

Totodată, instanța de apel a menționat că, deși înregistrarea video efectuată la data de 04 septembrie 2014, figurează în calitate de corp delict la materialele dosarului, acest mijloc de probă nu a fost supus cercetării în ședința de judecată.

Astfel din procesele verbale ale ședințelor de judecată se observă că în ședința de judecată din 13 mai 2015 a fost desigilat plicul în care se afla CD cu înregistrarea video de marca „Esperanza” CD-R, dar care nu a putut fi vizionat, deoarece parametrii calculatorului nu suportă formatul care este înscris pe CD (f.d. 137). Astfel, acest CD a fost transmis procurorului pentru a face posibilă vizualizarea acestuia, ședințele de judecată fiind amânate de mai multe ori pentru ca partea acuzării să prezinte proba înregistrării video din 04 septembrie 2014, însă procurorul până la finalul cercetării judecătorești a renunțat la această probă.

Mai mult, instanța de apel a conchis că, din procesul-verbal de examinare din data de 29 septembrie 2014, rezultă că în înregistrare este prezentă o persoană îmbrăcată în formă militară de culoare verde care ținea în mână un fragment de folie de staniol la deschiderea căruia în el se afla o substanță de culoare alba, la fel cum a indicat inculpatul, Focov Alexandr, și nu de culoare alb-cafenie, alb-gălbuie cum afirmă martorii sau cafenie după cum rezultă din raportul de constatare tehnico-științifică nr.7137 din 22.09.2014.

La fel, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul procurorului referitor la aprecierea greșită a declarațiilor martorilor audiați în prima instanță referitor la culoarea substanței narcotice, deoarece aceștia nu sunt specialiști, or, pentru constatarea culorii unui obiect nu sunt necesare cunoștințe speciale.

Într-o altă ordine de idei, instanța de apel a menționat că din procesul-verbal cu privire la percheziție din 04 septembrie 2014, rezultă că acesta nu a fost semnat de inculpat, ultimul refuzând să-l semneze, însă, inculpatul, Focov Alexandr, a declarat că nu a făcut cunoștință cu acest proces-verbal, mai mult este vorbitor de limba rusă, pe tot parcursul procesului acestuia asigurându-i-se serviciile interpretului, inclusiv toate actele procesuale fiind traduse în limba rusă, limba vorbită și înțeleasă de inculpat fiind cea rusă, or, în ședința instanței de apel, martorul, Zghibarță Andrei, a declarat că procesul-verbal de percheziție a fost adus la cunoștință deținutului în limba de stat, inculpatului nu i-a fost asigurat un interpret, deoarece nu există așa posibilitate în penitenciar.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanță a stabilit în mod just nulitatea procesul-verbal de percheziție din 04.09.2016 potrivit art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, și anume că, nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Totodată, instanța de apel a indicat că în calitate de mijloc de probă în prezenta cauză penală figurează și pachetul din folie de staniol cu formă sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se afla substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică- heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame- predat la camera de păstrare a IP Buiucani, mun. Chișinău și care a fost cercetat în prima instanță (f.d. 138), or, prin sentința primei instanțe care constituie obiectul prezentei examinări s-a hotărât ca Corpul delict - un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se află substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică - heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame - care se păstrează la materialele cauzei, la intrarea sentinței în vigoare să fie nimicit. Contrar prescripției instanței de judecată, peste 6 zile de la pronunțarea sentinței, fără ca această să dobândească caracter definitiv și executoriu, în baza procesului-verbal privind nimicirea corpurilor delict pe dosarul nr. 1-218/16 din 28.04.2016, corpul delict a fost nimicit prin ardere.

Astfel, instanța de apel a conchis că, în ședința a fost imposibilă studierea corpului delict pe acest dosar, pentru a stabili corectitudinea versiunilor înaintate de inculpat, martori și partea acuzării.

Instanța de apel prin prisma celor relatate, luând în considerație că la caz lipsește corpul delict, un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se află substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică - heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame care reprezintă și obiectul material al acestei infracțiuni, a conchis că în speță nu s-a probat de către partea acuzării existența faptei infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegațiile procurorului, precum că sentința primei instanțe nu este una motivată, legală și întemeiată, or, considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate nu este dovedită în cadrul procesului penal, prima instanță reținând în mod just că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat că motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, instanța de apel a specificat că, având în vedere încălcările admise de către șeful serviciului penal al Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în prezenta cauză penală, prin nimicirea corpului delict înainte ca actul de dispoziție a primei instanțe

să aibă caracter definitiv, consideră necesară informarea președintelui Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, despre acest fapt pentru a lua măsurile de rigoare și pentru a nu admite asemenea cazuri pe viitor.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

Recurentul indică că, instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor prezentate de către acuzare și a apreciat unilateral în favoarea inculpatului.

Totodată, procurorul susține că, instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 414 Cod de procedură penală, n-a soluționat și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel și neîntemeiat a susținut o decizie ilegală.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Pentru a pronunța decizia instanța de recurs a reținut că, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În pofida acestor prescripții legale, instanța de apel a menținut sentința în care se indică în dispozitiv că, Focov Alexandr se achită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale, iar în motivarea deciziei indică că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate, mai mult procurorul nu aduce probe suficiente întru dovedirea vinovăției ultimului.

Astfel, instanța de apel a menținut o sentință contradictorie fără a corecta eroarea respectivă, mai mult instanța de apel s-a limitat doar prin a motiva doctrinar respectiva speță, menționând că în acțiunile inculpatului Focov Alexandr lipsește latura obiectivă.

Așadar, conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 390 Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă, 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în cazul achitării persoanei în temeiul alin. (1) pct. 2), organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului.

Mai mult, Colegiul penal lărgit a menționat că este neclară poziția instanței de apel care susține că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, or fapta este stabilită nemijlocit prin procesul-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014, conform căruia a fost depistat și ridicat un pachetel de folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm., în care se afla substanță solidă în formă de praf de culoare cafenie (f.d. 10, vol. I).

În aceeași ordine de idei decizia atacată prezintă și deficiențe sub aspectul motivării, deoarece instanța nepronunându-se sau pronunându-se superficial asupra motivelor invocate în apel, a făcut o motivare haotică, contradictorie, bazată pe teorie, fără o argumentare concretă.

A fost menționat faptul că, hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

În acest aspect, Colegiul penal lărgit a evidențiat în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală, privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectând normele procedurale (art. 393-397 Cod de procedură penală), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

Situația descrisă mai sus, nu a putut fi corectată în instanța de recurs, deoarece instanța de apel nu a soluționat fondul cauzei. Eroarea comisă nu oferă posibilitatea instanței de recurs de a concluziona asupra corectitudinii aprecierii probelor și încadrării juridice a acțiunilor inculpatului de către instanța de apel, or, conform art. 419 Cod de procedură penală - rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În atare circumstanțe s-a ajuns la concluzia, că instanța de apel a comis erori de drept prin încălcarea prevederilor art. 100, 101, 394, 414-419 Cod de procedură penală, iar aceste abateri se cuprind în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprindea motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazicea dispozitivul hotărârii.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2018 a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentință și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prim a instanță, după cum urmează:

Focov Alexandr a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3), lit. e) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope, precursorii, precum și altor preparate medicamentoase pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, pentru constatarea încălcării care au afectat drepturile inculpatului Focov Alexandr i s-a redus pedeapsa inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări, stabilindu-i pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 8 (opt) luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope, precursorii, precum și altor preparate medicamentoase pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

10. Pentru a pronunța decizia instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, reținând indicațiile instanței de recurs din Decizia Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2017, Colegiul Penal a constatat în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-14) Cod procedură penală că inculpatul Focov Alexandr la 04 septembrie 2014, aproximativ la orele 14:20, aflându-se în Penitenciarul nr. 9 Pruncul, mun. Chișinău, unde ispășește pedeapsa cu închisoare cu regim de tip închis, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor narcotice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și anume că păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarelor este interzisă, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a păstrat la sine un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm în care se afla substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie, până când, a fost depistat și ridicat de colaboratorii penitenciarului în urma percheziției efectuate asupra sa.

Conform raportului de expertiză nr. 7137 din 22.09.2014 substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie, depistată la condamnatul Focov Alexandr și ridicată

la 04.09.2014 în rezultatul percheziției corporale și a lucrurilor personale ale acestuia, reprezintă substanță narcotică - heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame și care, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, constituie proporții mari.

Deși inculpatul Focov Alexandr vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia este constatată și prin următoarele mijloace de probă administrate la dosar, după cum urmează:

- Declarațiile martorilor Mîrzac Serghei, Zghibartă Alexei;
- raportul de expertiză nr. 7137 din 22.09.2014 (f.d. 16-17, vol. I);
- procesul-verbal de percheziție din 04.09.2014 (f.d. 10, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare din 26.09.2014 (f.d. 26, vol. I).

Astfel, instanța de apel analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond, cercetate și verificate în instanța de apel în conformitate cu art. 415 alin. (2¹) Cod procedură penală, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor consideră că acțiunile infracționale ale inculpatului Focov Alexandr cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal - păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarelor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Instanța de apel a reținut că prima instanță la adoptarea sentinței de achitare în privința inculpatului Focov Alexandr a apreciat doar probele care sunt în favoarea inculpatului, fără a aprecia probele administrate de acuzatorul de stat, or, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată nu sunt argumentate și nu sunt indicate motivele admiterii sau respingerii lor, atât de învinuire, cât și de apărare.

În această ordine de idei, cu referire la ansamblul de probe administrate de acuzatorul de stat privind stabilirea vinovăției inculpatului Focov Alexandr în privința comiterii infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, instanța de apel a constatat că acuzatorul de stat a acumulat suficiente probe pertinente și concludente care atestă culpabilitatea inculpatului.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului Focov Alexandr se confirmă prin procesul-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014 conform căruia a fost depistat și ridicat un pachetel de folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm., în care se afla substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie.

Așadar, cu referire la proba procesul-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014, instanța de apel nu a determinat nici un temei de a declara nulitatea acestei probe, astfel după cum a concluzionat prima instanță, or, aceasta constituie o probă pertinentă și concludentă în vederea stabilirii vinovăției

inculpatului Focov Alexandr în comiterea infracțiunii lui imputate, astfel după cum a stabilit și instanța ierarhic superioară în decizia Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 octombrie 2017.

Instanța de apel abordând și apreciind argumentarea instanței de fond referitor la „nulitatea” procesul-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014, notează că în conformitate cu art. 251 alin. (1) Cod procedură penală, (1) încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act. Potrivit concluziilor instanței de fond s-a dispus declararea nulității procesului-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014 pe motiv că acest act a fost întocmit în limba română, care nu îi este cunoscută inculpatului Focov Alexandr, ultimul fiind vorbitor de limba rusă, iar acestuia nu i-a fost asigurată prezența unui interpret.

Din materialele cauzei, instanța de apel a constatat că colaboratorii Penitenciarului nr. 9 Pruncul, mun. Chișinău, au efectuat percheziția corporală și a lucrurilor condamnatului Focov Alexandr, instituție în care ultimul își ispășea pedeapsa sub formă de închisoare, cu regim de tip închis.

Faptul efectuării percheziției nu a fost negat de către inculpatul Focov Alexandr, la audierea acestuia atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, iar procedura efectuării percheziției nefiind în sine una ilegală.

La fel, instanța de apel a reținut din declarațiile inculpatului Focov Alexandr că în urma percheziției, în lucrurile sale personale și anume în paltonul de cașimir a fost depistat un pachetel de polietilenă în care se afla un alt pachetel din folie de staniol de la țigări în care, la rândul său se afla praf de culoare albă, însă nu recunoaște că i-ar fi aparținut acest pachetel și nu cunoaște cum pachetelul a ajuns în lucrurile sale. Momentul ridicării pachetelului a fost filmat cu camera video de mână.

În acest sens, instanța de apel a atestat că inculpatul Focov Alexandr era în cunoștință de cauză cu circumstanțele care au avut loc în privința sa, că colaboratorii instituției penitenciare efectuând percheziția corporală și a lucrurilor acestuia au depistat pachetel din folie de staniol, fapte care sunt descrise și în procesul-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Focov Alexandru în apărarea sa nu a recunoscut că acest pachetel i-ar fi aparținut și nu cunoaște cum acesta a ajuns în lucrurile sale.

La fel, inculpatul Focov Alexandru a susținut că procesul-verbal de percheziție nu i-a fost prezentat, nu i s-a propus să-l citească sau să-l vizualizeze și nici nu a auzit de așa ceva.

Această ultimă versiune de apărare a inculpatului Focov Alexandr este combătută prin însăși declarațiile inculpatului date în instanța de apel, unde a declarat că „procesul-verbal de percheziție i-a fost prezentat, dar el a refuzat să-l semneze din motiv că era întocmit în limba de stat și nu i-a fost asigurat un avocat și nici un translator”.

La fel, și martorii Zghibartă Andrei și Mîrzac Sergiu au declarat că pe acest caz, a fost întocmit un proces-verbal de percheziție care a fost adus la cunoștința condamnatului, însă ultimul făcând cunoștință a refuzat să-l semneze.

Mențiunea referitor la refuzul inculpatului Focov Alexandr de a semna procesul-verbal de percheziție a fost reflectată în conținutul actului vizat.

Instanța de apel apreciind în ansamblu circumstanțele care au fost expuse supra atestă lipsa unor temeieri de a declara „nul” procesul-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014 pe motiv că acesta a fost întocmit în limba de stat, care nu îi este cunoscută și nu i-a fost asigurat dreptul la interpret, or, circumstanțele care au fost indicate în acest act au fost cunoscute în totalitate de către inculpat, dânsul înțelegea conținutul acțiunii de efectuare percheziției în privința sa, înțelegea că în lucrurile lui a fost depistat un pachetel, fapt ce a și fost consemnat în procesul-verbal din septembrie 2014, iar ca urmare nu se constată că inculpatului Focov Alexandr i-ar fi fost încălcate careva drepturi.

Mai mult ca atât, instanța de apel notează că procesul-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014 nu este singura probă incriminatoare adusă în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, în acest sens, fiind administrate și alte probe, cu aceeași valoare probatorie, dintre care declarațiile martorilor Mîrzac Serghei, Zghibartă Andrei, raportul de expertiză nr. 7137 din 22.09.2014, procesul-verbal de ridicare din 26.09.2014 a înregistrărilor video efectuate la data de 04.09.2014 și fotografiile efectuate la aceeași dată de către colaboratorii P-9 Pruncul, proces-verbal de examinare a obiectului din 29.09.2014 a înregistrărilor video efectuate la data de 04.09.2014 de către colaboratorii P-9 Pruncul.

Cu referire la ansamblul de probe administrate la dosar, instanța de apel a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Mîrzac Serghei care a indicat că în timpul efectuării percheziției corporale și a lucrurilor personale ale deținutului Focov Alexandr din spatele buzunarului drept al unei scurte de culoare neagră care se afla în geanta cu lucrurile personale a acestuia, a fost depistat și ridicat un pachetel fabricat din hârtie de culoare aurie, însă cu precizie nu își amintește, în care se afla un praf de culoare alb-gălbuie.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Zghibartă Andrei care a indicat că fiind efectuată percheziția condamnatului Focov Alexandr, în geanta cu lucrurile personale ale acestuia, și

anume din scurtă de culoare neagră din buzunarul drept s-a depistat un pachetel de formă sferică care era confecționat dintr-o folie de staniol, pe faptul dat fiind întocmit un proces-verbal de percheziție cu indicarea obiectelor interzise depistate.

Instanța de apel apreciind prin coroborare declarațiile martorilor Mîrzac Serghei și Zghibartă Andrei cu conținutul procesului-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014 atestă că inculpatul Focov Alexandru a comis infracțiunea imputată lui și anume că la 04 septembrie 2014, aproximativ la orele 14:20, aflându-se în Penitenciarul nr. 9 Pruncul, mun. Chișinău, unde ispășește pedeapsa cu închisoare cu regim de tip închis, urmărind scopul păstrării ilegale a substanțelor narcotice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și anume că păstrarea substanțelor narcotice pe teritoriul penitenciarelor este interzisă, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a păstrat la sine un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm în care se afla substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie, până când, a fost depistat și ridicat de colaboratorii penitenciarului în urma percheziției efectuate asupra sa.

Cu referire la concluziile instanței de fond precum că nu este clară ce culoare avea praful ridicat de la Focov Alexandr, instanța de apel nu a putut reține ca fiind pertinentă această argumentare, or, din conținutul procesului-verbal de percheziție și ridicare din 04 septembrie 2014 rezultă că a fost depistat și ridicat un pachetel de folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm., în care se afla substanța solidă în formă de praf de culoare albă.

Totodată, martorii Mîrzac Serghei și Zghibartă Andrei fiind audiați în instanța de apel în conformitate cu art. 415 alin. (2¹) Cod procedură penală, au declarat că este posibil să fi confundat culoarea substanței narcotice, deoarece au trecut deja 5 ani de la comiterea infracțiunii.

Faptul că martorii Mîrzac Serghei și Zghibartă Andrei la momentul audierii lor în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond au declarat despre o altă culoare a substanței care a fost depistată în lucrurile inculpatului și care diferă de cea indicată în procesul-verbal de percheziție din 04.09.2014 nu poate fi interpretat în senul „inexistența faptei infracțiunii”, deoarece martorii în cauză nu sunt experți în domeniul dat și nici specialiști, de aceea sunt admisibile aceste „contradicții” ca urmare a faptului că acestea nu afectează sistemul de probe administrate la dosar, în baza cărora se formează concluzia că inculpatul Focov Alexandr a comis infracțiunea pentru care a fost deferit justiției.

Or, în acest context, instanța de fond urma să aprecieze declarațiile martorilor Mîrzac Serghei și Zghibartă Andrei în coraport cu concluziile raportului de expertiză nr. 7137 din 22.09.2014, potrivit cărora substanța solidă în formă de praf de culoare

cafenie, depistată la condamnatul Focov Alexandr și ridicată la 04.09.2014 în rezultatul percheziției corporale și a lucrurilor personale ale acestuia, reprezintă substanță narcotică - heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame și care, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, constituie proporții mari.

Astfel, instanța de apel a notat că la momentul întocmirii procesului-verbal, colaboratorii instituției penitenciare nr. 9 Pruncul au indicat că „la condamnatul Focov Alexandr a fost depistat și respectiv ridicat un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm., în care se afla substanța solidă în formă de praf de culoare albă, fapt care a fost constatat și în raportul de expertiză nr. 7137 din 22.09.2014, după cum urmează „substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie, depistată la condamnatul Focov Alexandr și ridicată la 04.09.2014 în rezultatul percheziției corporale și a lucrurilor personale ale acestuia, reprezintă substanță narcotică - heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame și care, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, constituie proporții mari”.

Tot în acest context, instanța de apel a notat și despre faptul că prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictate la cauza penală din 26.09.2014 s-a dispus: recunoașterea în calitate de corp delict: un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se află substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică -heroină, cu cantitatea totală în stare uscată de 0,59 grame.

Totodată, instanța de apel a stabilit o încălcare a legislației procesual-penale în ceea ce privește evidența și păstrarea corpurilor delictate, în speța dată fiind semnificativ faptul că corpul delict reprezintă obiectul material al infracțiunii.

Așadar, în baza procesului-verbal privind nimicirea corpurilor delictate din 28.04.2016 a fost nimicit corpul delict pe cauza penală în privința lui Focov Alexandr în baza art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, deși sentința nu a dobândit un caracter definitiv și executoriu, iar acest fapt a afectat drepturile inculpatului Focov Alexandr la un proces echitabil, în cadrul examinării cauzei.

În conformitate cu art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, (4) dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

În acest sens, instanța de apel a considerat necesar de a aplica prevederile art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, ca urmare a faptului că a fost constatată afectarea drepturilor inculpatului Focov Alexandr la un proces echitabil, astfel, la

individualizarea pedepsei penale, instanța de apel va ține cont de acest fapt și va acorda inculpatului o recompensă pentru aceste încălcări.

Totodată, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului Focov Alexandr pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

11. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Dilion Dorina în numele inculpatului Focov Alexandr, la 18 mai 2018, prin intermediul oficiului poștal, în termen, prin care solicită admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- atât în faza examinării cauzei în instanța de fond, cât și în instanța de apel, au fost administrare exclusiv probele prezentate spre administrare de către acuzator, or, poziția apărării, fundamentată anume pe aceste probe ale acuzării, a confirmat inexistența faptei infracțiunii în acțiunile inculpatului;

- Focov Alexandr, la faza prezentării materialelor cauzei (f.d.56), a indicat la investigarea superficială de către organul de urmărire penală a cauzei în privința sa, precum și a solicitat dispunerea efectuării unor acțiuni procesuale suplimentare în vederea stabilirii veridicității tuturor circumstanțelor pe cauza respectivă, în special confirmarea sau infirmarea faptului că pachetul ridicat în timpul percheziției corporale din buzunarul hainei sale îi aparține - drept, care i-a fost refuzat prin ordonanța de respingere a cererii formulate. Ordonanță, care nu i-a fost adusă la cunoștință în modul convenit lui Focov Alexandr, astfel, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- Focov Alexandr nu a negat faptul că înțelegea caracterul acțiunilor desfășurate în cadrul efectuării percheziției corporale la data de 04.09.2014, dimpotrivă, acesta a relatat instanței consecutivitatea acțiunilor petrecute în ziua respectivă. Totodată, inculpatul a explicat, a refuzat să semneze procesul-verbal de percheziție din motiv că nu cunoaște limba română și nu din alte motive. Faptul că inculpatul înțelegea caracterul acțiunilor care au avut loc în timpul percheziției corporale din 04 septembrie 2014 nu acoperă necunoașterea limbii în care a fost întocmit actul procesual, or, prin întocmirea actului procesual în limba pe care nu o cunoaște și nu o vorbește, Focov Alexandr a fost lipsit de dreptul de a se încredința, precum că cele consemnate în procesul-verbal de percheziție corespund acțiunilor îndeplinite;

- acțiunea de percheziție corporală a avut loc în penitenciar, deținutul aflându-se în custodia statului, fiind în imposibilitate totală de a-și apăra drepturile personal,

obligăția respectivă revenind statului și nu poate fi imputată sub nici o formă inculpatului;

- instanța de apel eronat a reținut declarațiile martorilor Mîrzac Sergiu și Zghibarță Alexandru - ca fiind în coroborare cu procesul-verbal de percheziție, întrucât pe tot parcursul desfășurării procesului penal acestea din urmă, în detrimentul statutului de agent constatatori, angajați ai Ministerului Afacerilor Interne, au susținut declarații contradictorii, evazive, incerte;

- instanța de apel a dispus asupra condamnării inculpatului Focov Alexandr în lipsa obiectului infracțiunii, întrucât corpul delict a fost nimicit în circumstanțe dubioase contrar dispoziției instanței de fond. Așa fiind, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel primare s-a constatat că prin procesul-verbal privind nimicirea corpurilor delict pe dosarul nr. 1-218/16 din data de 28.04.2016 semnat de șeful serviciului penal, A. Ohrim, corpul delict: un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se află substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică - heroină a fost nimicit prin ardere - drept care proba respectivă ulterior nu a fost administrată la rejudecarea cauzei în ordine de ape. În atare împrejurări, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare nu numai fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de fond, dar și fără a administra nemijlocit proba de baza a infracțiunii de păstrate a drogurilor.

12. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că instanța de apel a respectat prevederile art. 414 – 436 Cod de procedură penală, și-a motivat corect soluția pronunțându-se asupra tuturor motivelor relevante în apelurile declarate.

13. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect

legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul invocă în recursul declarat temei de drept prevăzut de pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se

avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă un temei de casare.

Colegiul lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Referitor la critica formulată în recurs potrivit căreia inculpatul nu a fost asigurat cu un interpret în momentul efectuării percheziției corporale și a obiectelor, în urma căreia a fost întocmit proces-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare (f. d. 10, vol. I), pe care inculpatul a refuzat să-l semneze, Colegiul lărgit atestă că acest argument a fost lăsat fără o argumentare corespunzătoare și temeinică de către instanța de apel, or, Focov Alexandr nu a negat faptul că înțelegea caracterul acțiunilor desfășurate în cadrul efectuării percheziției corporale la data de 04.09.2014, dimpotrivă, acesta a relatat instanței consecutivitatea acțiunilor petrecute în ziua respectivă. Totodată, inculpatul a explicat, că a refuzat să semneze procesul-verbal de percheziție din motiv că nu cunoaște limba română și nu din alte motive, astfel fiind lipsit de posibilitatea de a înțelege ce informații cuprinde. Faptul că inculpatul înțelegea caracterul acțiunilor care au avut loc în timpul percheziției corporale din 04 septembrie 2014 nu acoperă necunoașterea limbii în care a fost întocmit actul procesual, or, prin întocmirea actului procesual în limba pe care nu o cunoaște și nu o vorbește, Focov Alexandr a fost lipsit de dreptul de a se încredința, precum că cele consemnate în procesul-verbal de percheziție corespund acțiunilor petrecute.

Colegiul lărgit menționează că, potrivit art. 6 paragraf 3 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertății fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul: a) să fie informat, în termenul cel mai scurt într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa; b) să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.

În acord cu prevederile CEDO art. 16 alin (2) Cod de procedură penală prevede că persoana care nu posedă sau nu vorbește limba de stat are dreptul să ia cunoștință de toate actele și materialele dosarului, să vorbească în fața organului de urmărire penală și în instanța de judecată prin interpret.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit reține că, potrivit art. 64 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală bănuitul, conform prevederilor prezentului cod, are dreptul: să știe de ce este bănuțit și, în legătură cu aceasta, imediat după reținere sau după ce i s-a adus la cunoștință hotărârea despre aplicarea măsurii preventive sau recunoașterea în calitate de bănuțit, să fie informat în prezența apărătorului, în limba

pe care o înțelege, despre conținutul bănuielii și despre încadrarea juridică a faptelor infracționale de săvârșirea cărora este suspectat.

Ținând cont de cele sus-expuse, instanța de apel rejudecând cauza, urma să dea un răspuns argumentat la invocările apărării cu privire la neasigurarea inculpatului Focov Alexandr cu interpret în momentul efectuării percheziției sau în cel mai scurt timp după întocmirea procesului-verbal, întru înțelegerea cât mai grabnică de către Focov Alexandr, a conținutului procesului-verbal de percheziție, fapt ignorat de către instanța de apel.

Astfel, instanța de recurs constată că argumentele apărării cu privire la faptul, că inculpatului în cadrul efectuării percheziției, nu i s-a asigurat dreptul la un interpret, este un viciu fundamental, care afectează grav soluția instanței prin încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil, au fost lăsate de către instanța de apel fără careva răspuns argumentat și motivat, fapt ce condiționează casarea deciziei atacate.

Totodată, Colegiul lărgit ține să menționeze că, instanța de apel, la fel, a lăsat fără o motivare corespunzătoare și faptul lipsei de *facto și de jure* a obiectului material al infracțiunii, or, potrivit materialelor dosarului corpul delict a fost nimicit în circumstanțe nestabilite contrar dispoziției instanței de fond. Da fiind faptul că, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel primare s-a constatat că prin procesul-verbal privind nimicirea corpurilor delict pe dosarul nr. 1-218/16 din data de 28.04.2016 semnat de șeful serviciului penal A. Ohrim, corpul delict: un pachetel din folie de staniol cu forma sferică și cu dimensiunea de 2,5 cm, în care se află substanța solidă în formă de praf de culoare cafenie ce reprezintă substanță narcotică - heroină a fost nimicit prin ardere - drept care proba respectivă ulterior nu a fost administrată la rejudecarea cauzei în ordine de ape. În atare împrejurări, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare nu numai fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de fond, dar și fără a administra nemijlocit proba de baza a infracțiunii de păstrate a drogurilor.

De asemenea instanța de recurs atestă că instanța de apel la rejudecarea cauzei n-a ținut cont de indicațiile instanței de recurs care a trimis cauza la rejudecare, încălcând prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece de către instanța de recurs motive pentru rejudecare au fost menționate divergența dintre motivarea și temeiul de achitare indicat de către instanță, precum și existența în textul deciziei a unor sintagme contradictorii în ce privește vinovăția inculpatului.

Prin urmare, ținând cont de faptul, că erorile comise de către instanța de apel, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, Colegiul lărgit conchide de a casa total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să înlăture erorile constatate mai sus, ținând cont de motivele casării deciziei atacate și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

14. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar, declarat de avocatul Dilion Dorina în numele inculpatului Focov Alexandr, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 martie 2018 privindu-l pe **Focov Alexandr xxxxx** cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Inculpatul **Focov Alexandr xxxxx**, urmează a fi eliberat imediat din penitenciar dacă nu are de executat pedeapsa închisorii sau măsura preventivă – arestul, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la **27 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor